

Col·lecció: Narratives
Número de pàgines: 208
Format: 13,8x 21,4cm / rústica amb solapes
Preu: 16,50€
ISBN: 978-84-17214-56-2
Distribució: Gener

A. M. Homes

Va néixer a Washington D.C., viu a Nova York i ensenya en el programa d'Esriptura Creativa de la Universitat de Princeton. Traduïda a més de vint idiomes, en l'obra de Homes destaquen Coses que cal saber (Angle, 2004), La filla de l'amant (Bromera, 2008) i May We Be Forgiven (2012), amb el qual va guanyar el Orange/ Women's Prize for Fiction.

Elisabet Ràfols Sagués

Filòloga barcelonina que des dels anys noranta es dedica professionalment a la traducció literària. Ha traduït John le Carré, Anthony Burgess, Julian Barnes, Patricia Highsmith i Alan Bennett, entre altres. Des que viu al Canadà ha traduït molt per al teatre, tant a quatre mans per dur la dramaturgia catalana al Canadà, ja sigui al francès o a l'anglès, com en solitari amb obres de Carole Fréchette, Marie Clements, entre altres.

DIES TEMIBLES

A. M. Homes

Homes ha escrit un nou recull de relats en els quals combina una mirada crítica cap a la societat nord-americana, amb humor i un cert realisme màgic

*L'escriptora A.M Homes (Washington, 1961), una de les grans mestres del relat contemporani, publica **Dies temibles** amb Angle Editorial, traduït al català per Elisabet Ràfols. Homes, coneguda també per la controvèrsia que han generat els seus textos, ha escrit Days of Awe, un nou recull en el qual combina una mirada crítica cap a la societat nord-americana, amb humor i un cert realisme màgic. L'autora, que ha estat distingida amb les beques de la Fundació John Simon Guggenheim, National Endowment for the Arts, NYFA i The Cullman Center for Scholars and Writers, juntament amb el Benjamin Franklin Award i el Deutscher Jugendliteraturpreis, ha estat traduïda a vint-i-dues llengües i ja va publicar amb Angle Editorial Coses que cal saber (2004).*

Les històries de Dies temibles busquen sorprendre al lector amb elements surrealistes combinats amb diàlegs versemblants. Aquesta nova col·lecció, agrupa relats diversos tant per les seves temàtiques com per les tècniques utilitzades, però tenen en comú uns personatges amb dificultats per assolir els seus objectius vitals o que veuen com un esdeveniment inesperat transforma la seva vida: un congrés sobre genocidis en el qual una novel·lista defensa les possibilitats de la ficció a l'hora d'explicar part de la Història, en una anada als seus orígens jueus farcida de sexe; un pare de família que és escollit nou candidat a la presidència dels Estats Units mentre compra en uns grans magatzems; una família que s'allunya de la seva condició humana a través de les operacions d'estètica i tot allò que els evadeix dels propis sentiments, i una altra que veu com el passat truca a la porta i descobreix els seus orígens xinesos.

La vida a través d'un mirall distorsionador

A.M Homes ha estat guionista i productora d'un programa de televisió i reconeix que abans d'escriure una novel·la o bé una història breu, primer l'ha de visualitzar. No se'ns farà estrany que obres seves com Jack i The safety of objects s'hagin adaptat per portar-les a la pantalla.

El nou recull de l'autora torna a demostrar la capacitat antropològica de la seva narrativa, creant uns personatges que ens atreuen i als quals porta a situacions límit. Homes els configura de manera molt plàstica, gairebé cinematogràfica, i sovint ens immergeix en una trama d'intriga psicològica. El lector s'enganxarà a històries que en alguns moments es poden assemblar a la seva pròpia vida, però més emocionants, i es qüestionarà sobre les seves pròpies reaccions, talment com davant d'una pel·lícula.

Dies temibles

El temps d'introspecció que entre els jueus s'anomena Dies temibles, Dies Solemnes o Dies de Penediment són deu dies entre Roix ha-Xanà i Iom Kipur i és un temps per considerar els pecats de l'any anterior dels quals penedir-se i per cercar la reconciliació amb les persones que es poden haver ofès. Dies temibles és el títol d'un dels relats centrals del recull, però també descriu el fil conductor de tots els que formen part del llibre i el context en el qual se situen, un moment històric complex com l'actual. En el relat que dóna nom al llibre, hi trobem el conflicte entre realitat i ficció, entre aquells que van viure l'holocaust nazi i els que en parlen o l'han novel·lat sense haver-lo patit directament; tot combinat amb un conflicte d'identitat sexual:

Pel que fa a la pregunta "Hi ha temes que són tan sensibles històricament que no hauríem de tocar en la ficció?", diria que el propòsit de la ficció és il·lustrar i il·luminar. Ens veiem més clarament a través de les històries que expliquem.

"-I si veus que passa o està a punt de passar una mala cosa, ¿fas res, com ara "Ei, em sembla que ara venen els dolents" o "Espereu, que hi ha una criatura allà"?"

-Sóc periodista, no pas soldat.

-Però què vol dir això?"

-Tal com he dit al paio que em va tractar de cagat, jo hi soc per observar i informar, i no per interferir. Soc un testimoni."

"L'objectiu de la ficció és crear un món que altres puguin habitar, per il·luminar i explicar una història que desperti empatia i compassió. I a més, cabró -afegeix-, la ficció ens ajuda a comprendre allò que és incomprendible."

"Se sent poca cosa, i aclaparada per la força del cos masculí. Vol el que vol i ho agafarà fins que se senti satisfet. Un penis connectat a un home és absolutament diferent d'un que et subjectes al cos o el rabbit que la Lisa va portar d'una relació anterior. Tots són ben bé membres artificials, anticiclus prostètics, però aquest, pensa, és increïblement fantàstic."

En un altre dels relats, Un premi per a cada jugador, es plasma la competitivitat i el materialisme que resideix al cor d'una família, i la força del populisme que pot erigir en poc temps, un desconegut per al gran públic com a candidat a la presidència dels Estats Units:

"-Sobre les tovalloles, Me'l puc quedar? Puc? Puc? Pot ser pel meu aniversari i Nadal i tota la resta, també.

El Tom pren el bebè a la Jane i el fa girar suaument, i li fa una repassada.

-No té codi de barres. Diria que no està en venda. Els bebès normalment pertanyen a algú.”

“El manager de la campanya es queda allà a la vora mentre el Tom fa marxa enrere, i el cotxe de seguretat del centre comercial els escorta fins a la sortida, amb ràfegues de llum.

-Ens n’hem sortit molt bé, avui –diu la Jane, mentre repassa els rebuts-. Hi hem anat amb dues criatures i n’hem sortit amb tres. Ens hem gastat quatre-cents cinquanta-tres dòlars, però hem estalviat un quinze per cent del total i podem esperar que arribin a la bústia cupons de rebaixa per un valor de seixanta-set dòlars d’aquí a quatre o sis setmanes.”

Què han dit fins ara sobre Days of Awe?

“Amb el seu humor fosc i els seus diàlegs punyents, Homes mesura la fondària de les ansietats quotidianes als Estats Units.” Time

“Gran part de l’habilitat de Homes es basa en inventar trames casi plausibles, ja que ella et guia, però és molt menys plausible quan et pares a considerar-les. Narra les històries en un temps present ràpid, energitzada per divertides bromes i detalls.” (Lara Feigel, The Guardian)

“Cossos humans defectuosos, fràgils i afamats: les històries d’A.M. Homes et commouen.” (Rachel Levit, The New York Times)

“Cadascuna de les històries podria ser una classe magistral en l’art d’escriure diàleg, ja que Homes el fa servir per molt més que revelar caràcter o moure la història. Per als no escriptors, aquestes històries mostren com escoltar més de prop les nostres converses quotidianes per saber el que es diu i, el que és més important, el que no es diu.” (Jenny Bhatt / PopMatters)

Entrevista a Elisabet Ràfols, traductora de Days of awe al català

-Fa més de trenta anys, amb The safety of objects la crítica va dir que A.M Homes era una de les escriptores més provocatives i atrevides de la seva generació. Et sembla que pot mantenir aquestes etiquetes? Per què?

I tant! Toca una munió de temes polèmics amb gran atreviment, aconseguix posar-se a la pell de personatges molts diferents de conviccions potents i te’ls fa propers encara que a tu et sembli que estàs a anys llum d’ells. Toca temes molt candents com l’apropiació cultural, l’abús, el genocidi i et descol·loca, i això fa que et quedis amb la història més estona donant-li voltes i més voltes.

-Per a tu, què és el més valuós de Dies temibles?

És un retrat de la societat americana, molts en clau futurista propera, i això que sigui propera, em sembla que ens incomoda encara més. Un retrat fet des de dins, de vegades portant els clixés al límit. També he admirat l’autora per la destresa a crear mons tan diferents, històries tan diferents, amb tècniques tan diferents.

-Si en tinguessis l’oportunitat, li adreçaries algun dubte a l’autora, o li voldries comunicar alguna cosa sobre la teva traducció?

M’hauria encantat parlar amb ella, i parlar de la meva percepció de la seva obra, i que ella em parlés de la seva intenció. També m’hauria agradat consultar-la per dubtes puntuals mentre traduïa.